

## [A. C. Normann.]

skatning synes at være en meget ringe tillid til det kommunale selvstyre, som man ved en række andre lejligheder taler om i feststemte vendinger. Jeg forstår det faktisk ikke, hvis partierne her i salen på dette område ikke har nogen som helst tiltro til det lokale selvstyre. Det har vi i det radikale venstre.

På et andet område vil vurderingen, hvis ændringer ikke foretages, få skattemæssige konsekvenser; det er som nævnt med hensyn til formueskatten. Det radikale venstre er tilhænger af en forhøjelse af bundgrænsen, og vi er også villige til at forhandle om det, når der foreligger økonomiske betingelser for det.

Det er for det radikale venstre et spørgsmål, om vi ikke skulle søge at løse alle disse skatte spørgsmål i forbindelse med den skatteomlægning, der forhåbentlig kommer inden længe — selv om vi ganske vist har måttet savne venstres og de konservatives medvirken til at skabe den grundlæggende forudsætning for den skattereform, som alle mennesker taler om med forventning, mange dog med stor tvivl. Forhåbentlig sker der en ændring af de to partiers stilling, således at vi i bred enighed kan gennemføre en skattereform inden næste skatteår. Jeg vil gerne understrege, at hvis dette sker, får i hvert fald den forestående nye vurdering ingen skattemæssige konsekvenser — det er jo det, man ønsker at undgå — idet der da bliver lejlighed til at indpasse fremtidens ejendoms- og formueskatter i en større sammenhæng i forbindelse med gennemførelsen af en sådan skattereform.

**Poul Dam:** Den ærede radikale ordfører tilsagde cirka midtvejs i sin tale saglig behandling af det foreliggende forslag. Tillad mig at spørge: af hvad i det foreliggende forslag? Det er dog det mest intetsigende, vi har set endnu fra den side, og jeg regner med, at det næste kommer til at lyde sådan: folketinget opfordrer regeringen til at fremsætte lovforslag. Det vil der kunne opnås almindelig enighed om, og det kan sagligt behandles meget hurtigt.

Det er fremgået ret tydeligt af, hvad der er blevet sagt, at der ikke her er tale om nogen alvorlig diskussion om problemerne; dels er der forskellige sagligt og fagligt

arbejdende udvalg, vi skal vente på, dels er temmelig meget af formålet med hele debatten jo afklaret med Berlingske Aftenavis' forside forleden dag, der handlede om en hel masse praktiske forslag, som ikke står i det foreliggende forslag, og som vi ikke har hørt noget til i dag. Vælgerne er måske også mere interesseret i, hvad der står i Berlingske Aftenavis, end i, hvad der siges fra tingets talerstol. Dette giver mig mulighed for at komme frem med nogle mere private tanker om hele problemkomplekset, nogle politiske drømmerier, om man vil.

Når man ser tilbage på det store antal forslag vedrørende ejendomsbeskatningen, vi har haft i dette folketingsår, bliver man overbevist om to ting: for det første, at vi trænger meget hårdt til en reform på dette område, og for det andet, at en reform ikke er blevet hjulpet på vej af den megen aktivitet, vi har haft. Det er måske meget forståeligt, at man fra oppositionens side holder sig fornemt tilbage fra en virkelig reformskitse; det er nemmere blot i almindelige vendinger at forlange forslag fra regeringen, så kan man altid bagefter finde fejl ved forslagene, som fritager én for at tage medansvar.

Jeg tror, at man tager helt fejl af situationen, hvis man mener, at en sådan politik vinder bifald blandt vælgerne. Uanset alle meningsforskelle ønsker stadig flere af landets borgere, at folketingets partier prøver at se bort fra de indbildte taktiske fordele og i stedet søger et fordomsfrit samarbejde om de faktiske og saglige problemer. Man skulle vel næsten mene, at spørgsmålet om en reform af ejendomsbeskatningen egnede sig godt for et sådant sagligt arbejde. Endnu har man vel ikke lov at opgive håbet om, at det kan ende sådan, men hvad der hidtil er sket i dette folketingsår, tegner ikke godt.

De problemer, som den forestående 13. almindelige vurdering rejser, er utvivlsomt store, men dette er i en vis henseende en fordel. Det giver nemlig mulighed for nogle radikale løsninger — jeg bruger her ordet „radikal“ med dets saglige, ikke dets politiske indhold — og det er disse radikale løsninger, der er brug for. Der er blevet lappet for meget på lovgivningen. Det har givet administrative vanskeligheder, og det har svækket offentlighedens forståelse af